

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Економіка та менеджмент:
перспективи розвитку**

**Экономика и менеджмент:
перспективы развития**

**Economics and management:
development perspectives**

Матеріали
IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 20 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Гук О.В., к.е.н., доцент, Чуй М.І., студент
НТУУ «КПІ» (Україна)

В умовах подолання економічної кризи доцільним є залучення іноземних інвестицій. Інвестування стимулює розвиток матеріально-технічної бази, отримання конкурентної позиції підприємством на ринку, підвищення рівня життя у країні тощо. Необхідність вирішення питань залучення іноземних інвестицій в економіку України обумовлює актуальність обраної теми.

Залучення коштів сприяє активізації інвестиційного процесу, впровадженню нових технологій, розвитку малого і середнього бізнесу та зростання інвестиційного потенціалу підприємства. Процес залучення іноземних інвестицій стримує ряд суб'єктивних і об'єктивних факторів, а саме [1, с. 59]:

- недосконалість вітчизняного законодавства;
- відсутність довіри з боку інвесторів;
- нерозвиненість ринкової інфраструктури міжнародного бізнесу;
- політична та економічна нестабільність;
- недієва система страхування; ненадійність банківської системи;
- реформування податкової політики без її узгодження з існуючим законодавством тощо.

За даними державної служби статистики України обсяг прямих іноземних інвестицій в економіку України на 31 грудня 2013 р. становив 58,2 млрд. дол. США, що порівняно з 1 січня 1996 р. в 64,8 рази перевищує обсяг інвестування, однак порівняно з попереднім роком є набагато меншим [2]. В основному інвестування здійснили 4 країни: Кіпр (17275,1 млн. дол.), Німеччина (6317,0 млн. дол.), Нідерланди (5168,6 млн. дол.), Росія (3785,8 млн. дол.).

Залучення іноземних інвестицій в економіку України зумовлює появу позитивних аспектів: конкуренція серед місцевих товаровиробників; збільшення надходжень з державного бюджету; зниження рівня імпортозалежності; покращення платіжного балансу; розвиток нормативно-правової бази в напрямку стимулювання інвестиційної діяльності; впровадження інноваційних технологій та обладнання; підтримка науково-дослідного сектору в напрямку наукових розробок та досліджень [1, с. 131].

Результати проведених досліджень засвідчують, що в Україні створенні певні умови для активізації інвестиційної діяльності, однак є ще

ряд проблем, які необхідно вирішувати, створюючи нові шляхи заохочення інвесторів в країну.

Економічний механізм залучення іноземних інвестицій, незважаючи на недоліки, що мали місце в цьому процесі в Україні, повинен запроваджувати сприятливі умови для залучення інвестицій у пріоритетні галузі економіки України, сприяти створенню стабільної податкової та банківської системи, покращенню роботи страхових компаній, укладенню міждержавних угод щодо заохочення і захисту інвестицій та уникнення подвійного оподаткування та стимулювати прихід ефективного інвестора в промисловість, транспорт, будівництво, що сприятиме прискореному розвитку економіки країни.

Можемо зробити висновки, що вітчизняне законодавство у сфері інвестиційної діяльності потребує удосконалення, тому доцільно враховувати зарубіжний досвід, вносити зміни у вже існуючі нормативно-правові акти і таким чином удосконалювати правове регулювання цих відносин.

Проведене дослідження доводить, що нормативно-правова база України в сфері інвестиційної діяльності має стати гарантією прозорості, надійності та тривалості стосунків між державою, інвесторами та науковим сектором.

1. Сазонець І. Л. Інвестування: міжнародний аспект: Навчальний посібник / Сазонець І. Л., Федорова В. А. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 272 с.

2. Офіційний сайт Державної служби статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

ИННОВАЦИОННЫЙ ПОТЕНЦИАЛ ОРГАНИЗАЦИИ

Егорова В.К., доцент

*УО «Витебский государственный технологический университет»
(Республіка Білорусь)*

Понятие инновационного потенциала, обеспечивающего рост системы за счет нововведений, в экономическую модель впервые было введено ученым К. Фрименом. Нововведение, по Фримену, представляет собой систему мероприятий по разработке, освоению, эксплуатации и исчерпанию производственно-экономического и социально-организационного потенциала, лежащего в основе новшеств. Практический аспект понятия “потенциал” нашел свое отражение в работах П. Друкера, где он исследует источники развития современной промышленности. В целом под инновационным потенциалом предприятия следует понимать все его ресурсы, которые можно использовать для инновационных процессов: материальные, финансовые, кадровые, информационные, организационные и технические. Что же касается персонала, то его инновационный потенциал